

denne ubehagelige Konsekvens. Men at man har erkendt ogsaa fra sønderjydske Side, at den maatte man paatage sig, det ligger, som det ærede Medlem Hr. Refshauge har redegjort rigtigt for, deri, at Vælgerforeningens sociale Udvalg har formet disse Bestemmelser, som er indeholdt i Lov Nr. 314 af 28. Juni 1920.

At nu paa Grund af Markens dybe Fald de Tilskud til Ulykkesforsikringsfonden dernede, som skulde indgaa fra de forskellige Kredskasser i Fonden af disse Kassers opsparede Midler, bliver minimale, det er sikkert, og det er beklageligt; det betyder, at det skæpper grumme lidt der, hvor disse Mark kommer hen, omregnet til Kroner. Men om man vil kunne overfor disse Indbetalinger stille sig paa en Maade, som blev værdifuldere for Fonden; det er en Sag, som man kan tage under Overvejelse. I det hele taget vil jeg gerne sige, at jeg ser med baade Forstaaelse og Velvillie paa hele dette Spørgsmaal, og det er der ogsaa givet Udtryk for derigennem, at Staten har afholdt den Merudgift, som fulgte med, at man ved Udbetalingen af disse Ulykkesforsikringsrenter beregnede Markkursen ikke til Paribeløb, men helt op til 1 Kr. 25 Ø. Denne Overkurs har Staten ydet Dækning for, og derigennem har man givet Udtryk for, som sagt, baade Velvillie og Forstaaelse af denne Sag, ligesom jeg ogsaa ved det Samraad, jeg har afholdt med det høje Finansudvalg om Sagen, har udtrykt min Redebonhed til at tage det hele Spørgsmaal under Overvejelse paa ny. Men at disse Overvejelser skulde kunne resultere i, at den dobbelte Forpligtelse borttages fra de sønderjydske Arbejdsgivere, og at den Efterbetaling af Ulykkesforsikringsrenter for Ulykker, der er sket før Genforeningen, som nu paahviler dem, lægges over paa Staten med den fulde Tynge, tør jeg paa ingen Maade tilsige det ærede Medlem Hr. Refshauge at kunne medvirke til. Men hvad Lettelser der indenfor det af Loven opstillede Princip kan ydes, er jeg rede til at tage under Overvejelse og at forhandle med de interesserede Parter om.

Det ærede Medlem Hr. Refshauge var saa ogsaa inde paa den korte Frist, som blev givet til at tegne Ulykkesforsikring i anerkendte danske Selskaber for de sønderjydske Arbejdsgivere, og mente, at der ved Fastsættelsen af Fristen, 1 Maaned, var vist en ganske særlig Haardhed, idet man her i det gamle Kongerige ved Genneførelsen af Ulykkesforsikringslovgivningen havde givet meget længere Frist, nem-

lig en Frist paa 1 Aar. Den Betragtning, det ærede Medlem Hr. Refshauge her har fremsat, kan være rigtig; men det maa i denne Forbindelse ikke glemmes, at det var nødvendigt, at man hurtigst muligt bragte de sønderjydske Arbejdere ind under Ulykkesforsikringslovgivningens Bestemmelser. Det gik ikke an, at man lod gaa en lang Tid; for hvad vilde Følgen være blevet for de Personer, der kom i Ulykke gennem den Periode? Og nu er det dog saaledes, at netop paa dette Omraade, hvor de sønderjydske Arbejdsgivere maatte være vidende om, at de gik over fra et Princip til et andet; fra en Form for Forpligtelse til en anden, maatte man have sin Opmærksomhed skarpt henvendt paa at opfylde Lovens Bestemmelser, ikke mindst for de Konsekvenser, det kunde faa for een selv at undlade at opfylde dem.

De to Tilfælde, som det ærede Medlem Hr. Refshauge har omtalt, er mig vel bekendte, og jeg har tidligere erklæret mig rede til at overveje med Velvillie, om der skulde findes Veje til at hjælpe de vedkommende, saaledes at Tabet dog nogenlunde fordeltes. Men for at afgøre dette Spørgsmaal maatte man have Klarhed over, hvad der i det hele taget forelaa af Ulykkestilfælde, som ikke kom ind under dansk Lovgivning og heller ikke under den hidtidige tyske, fordi man havde for sømt at foretage sig, hvad man efter Loven skulde. En saadan Redegørelse tror jeg nu er tilvejebragt, og jeg tror, at man nu har Klarhed over Forholdet, saa det hele Spørgsmaal samlet kan optages til Overvejelse. Jeg haaber, at det ærede Medlem Hr. Refshauge af disse mine Bemærkninger vil forstaa, at jeg er rede til sammen med ham og andre sagkyndige, eventuelt en Repræsentation for de sønderjydske Arbejdsgivere, at tage Spørgsmaalet op til fornyet Overvejelse, ogsaa om Indførelse af saadanne eventuelle Ændringer, som kunde lette Byrderne for de vedkommende, medens jeg rigtignok ikke mener, det er muligt at føre det saaledes ud, at man derigennem borteliminerer Konsekvensen af Overgangen fra det gamle til det nye Princip.

Refshauge: Jeg takker den højtærede Minister, fordi han har givet Tilsgagn om at ville tage Sagen under Overvejelse. Den højtærede Minister synes ikke at ville gaa saa vidt, som mine Ønsker gik, men jeg haaber dog, at vi ved Revisionen af denne Lov vil kunne naa saa vidt, at det vil betyde en virkelig